

I БАРОК

Барок је први уметнички правац који је имао значајан утицај на цео свет. Из Италије и Француске се проширио на остатак Европе, а затим на Африку, Азију, централну и јужну Америку. Овај стил освајао је свет на различите начине - разменом модне одеће, графичких отисака, путовањима уметника, архитеката, мајстора и мисионара.

Реч барок потиче од португалске речи „бароко“ и односи се на камен или бисер неправилног облика. Швајцарски ликовни критичар Хајнрих Велфлин први који је употребио овај термин 1888. године у својој књизи „Ренесанса и барок“. Данас је у „Оксфордском речнику“ овај појам дефинисан као „цветни стил касне ренесансне архитектуре који је доминирао у 18. веку“.

Барок је термин који се повезује са 17. веком сама реч је дискутабилног порекла. Али оно што је сигурно је да се под тим термином у 18 и 19. веку сматрало све што је необично, вулгарно и изван тадашњих схватања живота. Барок је оцењен негативно и декадентно од стране критике у 19. веку. Данас се под тим појмом дефинитивно сматра уметност 17 и 18. века.

Разлика и суштина барока у односу на друге епохе је у одбијању свих оквира. Барок се јавља као прва масовна култура као један европски феномен. Он своје корене има у католичким, протестантским и православним земљама, као један нови вид изражавања склон спектаклу у визуелној форми изражавања. Својом пластичношћу и наглашавању емотивног, довео је до стварања новог стила изражавања. Покушава да својим новим изражавањем утиче на посматрача да потражи у себи духовни смисао за поистовећивање са представљеним уметничким делима. Његови корени се у суштини налазе у ренесансној уметности али барок је несумњиво био завршетак овог покрета.

1. НАСТАНАК БАРОКА

Основне карактеристике барока се већ налазе у ренесансној уметности Европе јер је он проширење и завршетак овог уметничког покрета и схватања и њених тенденција. У одређеном смислу он је негација ренесансе јер у себи садржи компоненту која произлази из средњовековног хришћанства.

2. ОПШТЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ БАРОКНОГ СЛИКАРСТВА

Подизање на крст, аутор Петер Паул Рубенс

Пут од великих ка малим облицима је кратак, тако да у једном динамичном току они продиру у дубину, ширину и висину. Значи нема више односа главних и подређених делова. Мноштво и маса облика међусобно се преплићу и прожимају, надиру и повлаче се, тако да дело оставља утисак као целина, а не као појединост. Истом циљу динамичног службе и јаки контрасти које барокна уметност користи, нарочито контраст светло - тамног. Светлост и боја у виду мрље обезвређују јаки и широки ток линије.

3. СЛИКАРСТВО

Барокне сликарске композиције су великих размера. Барок се формирао од теме која нагони човека на размишљање, и оне које су требале човека да дирну и да га нагоне на размишљање о потреби вере, црква се свим средствима трудила да задржи свој положај који је имала. Барок је примењивао све оно што је било већ пронађено. Развијао је односе светлости и сенке и тежио да развије драматику и патетику која се потенцијала снажном гестикулацијом и динамиком покрета и за разлику од статичне и смирене ренесансе, појављују се сложене композиције и неретко се употребљава и дијагонална композиција слике.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD

MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com